

Spreekbeurt te Mayaan Yeshua op 27 januari 2024 vanuit de parasja beshalach (toen hij zond)

Torah: Exodus 17:8-16 **Psalm 27** **Brit chadasha:** Mattheüs 16:13-19; Lucas 6:46-49

Verzameld bij de juiste steen, blijf je op de been!

Wat een rijk gevulde parasja weer met diverse thema's daarin verborgen; de doortocht door de zee, het lied van Mozes daarna, kwakkels, de lessen vanuit het manna, water uit de rots én de strijd tegen Amalek.

Biddend en zoekend bleef ik toch hangen bij Mozes, die geflankeerd door Aaron en Hur de strijd ondersteunde tegen Amalek, onder leiding van Jozua.

Hoe actueel is dit verhaal, uitgaande van de vaste zekerheid dat de Torah profetisch is voor het laatst der dagen- ónze dagen dus!

Want ook nu is er nog steeds een felle strijd gaande wereldwijd inzake Gods volk, maar zéker ook heel concreet *in* en *om* het Beloofde land waaronder ook de Gazastrook. Een strijd tegen een gewelddadige, wrede, lafhartige vijand die geen kans onbenut laat om oneerlijk te vechten, kwetsbare burgers af te slachten, te gijzelen en eigen burgers- liefst vrouwen en kinderen, als levend schild inzet.

Ja, Hamas doet zijn naam helaas eer aan- u wist vast al dat Chamas *geweld* betekent.

Een dergelijke vijand, die maar één ding wil, de vernietiging van Israël en de uitroeiing van Gods volk, doet erg denken aan Amalek, *toch?*

Zelfs PM Netanjahu nam het woord Amalek in de

mond bij 1 van zijn toespraken

Over de strijd tegen de aartsvijand Amalek lezen we voor het eerst in deze parasja maar vond en vind helaas in elke generatie plaats.

Om er een paar te noemen: Saul moest Amalek bestrijden, Esther moest alle registers open trekken om het volk te behoeden voor Haman en Herodes liet ook zijn ware aard zien bij de kindermoord te Bethlehem.

Het betreft niet alleen een fysieke strijd, zoals nu ook o.a. in de Gaza strook plaats vind, maar zéker ook een geestelijke strijd. Ik denk dat alle misleidende propaganda vol leugens en eenzijdige verslaglegging sámen met anti-semitisme wereldwijd een duidelijke uiting is van de strijd in de onzienlijke wereld.

Amalek - als volk stamt het af van Ezau en via Ezau (hij is Edom) is het een broedervolk van Ismaël en Lot (Ammon en Moab).

"Am" betekent: "volk" en in "lek" zit het woord "likken". Mogelijk betekent het "een volk dat oplikt", zoals de honden doen.

Hè, dat doet me denken aan **Psalm 72:9** De woestijnbewoners zullen voor Hem neerbukken, Zijn vijanden zullen het stof oplikken.

Deze Psalm, dit gebed voor Salomo, is een profetische vooraankondiging van de komst van Jesjoea als de Leeuw van Juda die alle volken zal onderwerpen en het Vrederijk zal vestigen!

Alles wat met Amalek geassocieerd kan worden zal dus stof likken.

De Messias zal rechtvaardig oordelen dus dat betekend dat het ene volk dieper in het stof zal bijten als het andere. Nou, dan hebben de volken die zich identificeren met de geest van Amalek heel wat te vrezzen.

In de geschiedenis die we vandaag overzien te Rafidin instrueert Adonai Mozes in **vers 14** immers: Schrijf dit ter gedachtenis in een boek en prent het Jozua in dat Ik de herinnering aan Amalek van onder de hemel geheel zal uitwissen.

Dit oordeel over Amalek wordt nogmaals bezworen in: **Deuteronomium 25:17-18** Denk aan wat Amalek u onderweg aangedaan heeft, toen u uit Egypte wegtrok: hij ontmoette u onderweg en overviel bij u in de achterhoede alle zwakken achter u, terwijl u moe en uitgeput was; en hij vreesde God niet.

U weet misschien dat ik dol ben op een bijzondere 'verborgen laag' in de Torah, namelijk chiasmen? Op mijn website kunt u 166 uitgewerkte chiasmen terugvinden vanuit elk hoofdstuk, of zich uitstrekkend over meerdere hoofdstukken, van de Torah. Dat zijn er nog al wat!

Nou, deze paar verzen vormen zelfs een klein chiasme in een groter chiasme; laten we er eens naar kijken:

A Denk aan wat Amalek u onderweg aangedaan heeft,

B toen u uit Egypte wegtrok:

C hij ontmoette u onderweg en overviel bij u in de achterhoede alle zwakken achter u, terwijl u moe en uitgeput was;

Centrale as: en hij vreesde God niet.

C Als JHWH, uw God, u rust gegeven heeft van al uw vijanden van rondom,

B in het land dat JHWH, uw God, u als erfelijk bezit geeft om dat in bezit te nemen, moet het zó zijn dat u de

gedachtenis aan Amalek van onder de hemel uitwist.

A Vergeet het niet!

Nog korter samengevat:

A Gedenk Amalek!

B uit Egypte gaande

C hun laffe aanval

C As: omdat **hij vreesde God niet**

C wanneer weer veilig

B in Beloofde land

A Vergeet Amalek niet uit te roeien!

In een chiasme verwijzen alle omringende verzen naar een centrale as die daarmee als zeer belangrijk moet worden gezien. Deze centrale as verklaart ons het motief van de kwaadaardigheid van Amalek en waarom de gedachtenis aan Amalek moet worden uitgewist: **hij vreesde God niet!**

Daarom weten we dat het oordeel over Amalek rechtvaardig is en ook vast en zeker zal plaats vinden. Israël had hier echt een probleem hoor! Kijk maar eens hoe die kloof er uit ziet:

De voorhoede met strijders kon niet zomaar naar achteren snellen!

Het was echt gemeen en laf om zo de strijd aan te gaan; Daarom sprak Mozes bij herhaling uit in **Deuteronomium 25:19** Als JHWH, uw God, u rust gegeven heeft van al uw vijanden van rondom, in het land dat JHWH, uw God, u als erfelijk bezit geeft om dat in bezit te nemen, moet het zó zijn dat u de gedachtenis aan Amalek van onder de hemel uitwist. Vergeet het niet!

Wat is er nog meer te melden over Amalek, vanuit het principe: ken uw vijand..

Nou, het woord **Amalek** (ajin,70-mem,40-lamed,30-qoef,100) en het woord voor **twijfel** in het Hebreeuws, **safeq** (samech, 60-(p)feh, 80-qoef,100) hebben dezelfde getalwaarde: 240.

De strijd tegen Amalek is daarmee mogelijk geestelijk te typeren als een strijd tegen de twijfel. Zó gedacht meen ik twijfel symbolisch terug te zien in de strijd tegen Amalek in de parasja van vandaag waar Mozes de handen omhoog gericht moest houden om in een winnende positie te blijven. Het zakken van zijn handen staat dan voor de twijfel die ruimte krijgt.

Zou Jesjoea aan deze geschiedenis gedacht hebben en onze twijfel ingevoeld hebben toen hij zei: 'kijk dan omhoog, want uw verlossing is nabij? (Lucas 21:28). In plaats van te gaan twijfelen als gevolg van alles wat je om je heen ziet gebeuren?

Geweld met geweld bestrijden, daar zullen we mogelijk wat minder snel in trappen, maar meegaan in twijfel.. dat kan zomaar onze ziel binnen sluipen! Op die manier kan de geest van Amalek ons dus ook dwars zitten! Ja, een remedie tegen twijfel, kunnen jij en ik, wij allen hier best wel gebruiken! Twijfel komt makkelijk om de hoek kijken want wij zien zo snel aan wat voor ogen is. *waarom overkomt mij dit of verkrijg ik niet dat..* Of wat minder egoïstisch: *waarom moeten zij zo lijden?* Dat soort twijfel hoort zagezegd bij onze 'oude mens'.

Wij hebben zo vaak een ander wensenlijstje dan wat de Vader voor ons heeft bedacht.

Je hier bewust van te worden en je toe te vertrouwen aan wat Hij ons toebedeeld- met dié innerlijke correctie doe je IN Messias de nieuwe mens aan!

Ik denk dat de gekozen vergelijking tussen de oude en nieuwe mens terecht is, want:

- Je ziet het namelijk terug bij Ismaël die plaats moest maken voor Izak.
 - Je ziet het ook terug bij Ezau, die plaats moest maken voor Jakob.
 - zo was het ook met Lot, die zijn meerdere moest erkennen in Abraham.
- én zo moest zelfs een complete oude generatie vervangen worden in de woestijn voor een nieuwe generatie die wél het Beloofde land mocht betreden!

Ik meen dat De Vader ons middels een herhalend *patroon* een Bijbels principe probeert bij te brengen: "Niet de oude, maar de nieuwe mens is wat HIJ voor ogen heeft. Let wel, de Vader ziet ons als nieuwe mens aan IN Messias!

Onder leiding van Mozes werd Israël uit de slavernij van Egypte verlost en onder leiding van Jozua nam Israël het Beloofde land Kanaän in bezit om daar thuis te komen.

Symbolisch kun je zo zelfs zeggen dat ook Mozes een beeld is van de oude- en Jozua van de nieuwe mens! Het patroon herhaald zich wederom: Jozua vervangt Mozes- het is een kwestie van *opvolging*. In de geschiedenis van vandaag komt Jozua al naar voren, om de strijd aan te voeren tegen Amalek. Het zal de opmaat worden naar zijn toekomstige leiderschapsrol 40 jaar later, als hij nog veel meer Kanaänieten zal bestrijden.

Laten we naar het verloop van de strijd te Rafidim kijken waar een schat aan lessen in verborgen zit. Zo lezen we in **Exodus 17: 9,10** dat er 4 personen bij naam genoemd worden: Mozes, Jozua, Aaron en Hur. Mozes dan zei tot Jozua: Kies ons mannen, en trek uit, strijd tegen Amalek; morgen zal ik op de hoogte des heuvels staan, en de staf Gods zal in mijn hand zijn. Jozua nu deed, als Mozes hem gezegd had, strijdende tegen Amalek; doch Mozes, Aäron en Hur klommen op de hoogte des heuvels.

Zullen we eens in kaart brengen waar deze 4 personen een typebeeld van zijn, uitgaande van het principe dat het einde van het begin wordt verklaart?

Let wel, soms zijn er overlappingen in typebeeld.

Eerst **Jozua** die de fysieke strijd levert daar beneden in het dal. Zijn naam is nauw verbonden met de NAAM van Jesjoea en zijn rol in de geschiedenis is ook absoluut te verbinden met het WERK van de Messias. "Jozua" of "Jehoshua" is de Hebreeuwse naam voor de Latijns-Griekse naam "Jezus".

Hij is een typebeeld van de Messias als Koning. Een goede koning gaat voorop in de strijd.

Ik zei al dat deze zelfde Jozua als opvolger van Mozes het volk nogmaals voor zou gaan in de strijd bij de inname van Kanaän.

Jozua levert dus zogezegd 2 keer strijd. Dat past bij het typebeeld van de Messias die immers al een eerste maal heel fysiek op aarde kwam om te lijden en te sterven in de rol van 'Lam geslacht'.

Aan het kruis hing niet toevallig een bordje: Koning der Joden! We kunnen ons maar nauwelijks

inleven wat een immense fysieke en geestelijke strijd Jesjoea moet hebben geleverd! Des te meer omdat hij op elk moment tijdens dat lijden engelen had kunnen gebieden om in te grijpen om aan dat lijden te ontsnappen.

Maar bij de wederkomst zal hij als de leeuw van Juda, als de Vorst van de koningen der aarde, komend op een wit paard voor de 2de keer heel fysiek strijden hier op aarde om de overwinning en de 12 stammen het Beloofde land inleiden. Daarna zal het 1000 jaar vrede zijn. (Zie o.a. Jesaja 63:1-6; Openbaring 1:5, 19:11-21;20:1-6).

Dan komen we bij de 2de persoon: **Mozes** Hij was profeet, leraar en wetgever.

Ook dat zijn beelden die passen bij de Messias. Maar hij was zéker geen Hogepriester! Die rol was toebedeeld aan zijn broer **Aäron**.

Daarom traden Mozes en Aäron samen op. Samen vormden ze in hun tijd een completer profetisch beeld van de Messias.

Maar toen Jesjoea daadwerkelijk op deze wereld kwam stierf hij als Koning der Joden en zal gaan regeren in het Messiaanse Vrederijk.

Bedenk echter dat het sterven van Jesjoea óók een vorm van offeren was dat past bij priesterschap. Daarom wordt de Messias ook beschreven als Hogepriester naar de orde van Melchizedek. (Zie o.a. Hebreeën 5:1-6)

Het beeld van Jesjoea wordt steeds completer in Jozua, Mozes en Aaron.

Ik zeg compleTER, want er ontbreekt nog iets.. Want er stond nog iemand bij Mozes en Aäron: Hur! *Hur, wat is zijn rol in dit verhaal?* Waar **Hur** in beeld komt lezen we nog een detail.. *weet u waar ik op doel?* **Vers 10b** Doch Mozes, Aäron en Hur klommen op de hoogte des heuvels".

Er staat niet bij *wie* hij is...

Als dat er niet bij staat, kan het in de Schrift om 'de verborgen' Messias gaan. En jawel, Jesjoea is sinds zijn hemelvaart fysiek verborgen "in de hoogte" voor ons.

"Hur" komt van "Chur", uitgesproken als "choer". "Chur" is een anagram, een letterkeer van het woord "roeach"! Deze naam betekent: "vrij" of "edel".

Ruach heeft dezelfde getalswaarde als Chur en zo is Hur dus een type van de Ruach Haqodesh.

Daar was Jesjoea ten volle mee vervuld, anders had hij nooit 100% in de wil van de Vader kunnen staan.

Wat we allemaal bespraken, heb ik maar in een tabel gezet:

Typebeelden van Jesjoea de Messias			
Jozua	Mozes	Aäron	Hur
Koning Lam geslacht = Koning der Joden Vorst van de koningen der aarde	Profeet Leraar Wetgever	Hogepriester naar de orde van Melchizedek	Ruach Haqodesh

Dat roept wel de vraag op of *de Ruach Haqodesh een typebeeld is van Jesjoea zelf?* Ik denk niet rechtstreeks maar hij is wel sterk betrokken bij de Heilige Geest als een soort 'doorgeef kanaal'; Laat me dat uitleggen:

Ik hoop dat we het met elkaar eens zijn dat Adonai Geest is. De Geest van Adonai daalde als een duif op Jesjoea bij zijn doop in de Jordaan en Jesjoea beloofde zijn discipelen toen hij naar de Vader terug ging dat hij de Trooster zou sturen de Ruach Haqodesh. Naar mijn perceptie is het doorgeven van de Ruach van de Vader aan de geheiligden VIA Jesjoea daarmee één van de rollen binnen het Middelaarschap van de Messias!

Sinds Pinksteren in Handelingen is uitstorting van de Geest van God beschikbaar voor 'alle vlees'. Geestvervulling zie je echter niet, het is verborgen in je.

Dat "Mozes, Aäron en Hur op de **hoogte des heuvels** klommen", maakt het beeld helemaal compleet. De hoogte beeld de **hemel** uit waar Jesjoea op verborgen wijze ook nu nog altijd voor ons pleit als Hogepriester naar de orde van Melchizedek.

Daar stonden ze dan deze 3 mannen, neerkijkend op de strijd beneden.

Maar niet passief! De handen van Mozes moesten geheven blijven om Israël te doen winnen.

Mozes, Aäron en Hur zijn de vertegenwoordigers van het volk en namens het volk **bidden** ze tot God. Zij heffen daarbij hun handen op. Eigenlijk is hun handen uitsteken naar boven aanbidden.

Alles valt zo op z'n plek want Mozes, Aaron en Hur waren op deze wijze IN Messias pleitbezorger:

1 Johannes 2:1 Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jesjoea de Messias, de Rechtvaardige.

We lezen hier dat Jesjoea onze voorspraak is. Hij is Hogepriester in een verheerlijkt opgestaan lichaam en Hij is Degene Die namens ons voor de Vader staat en voor ons bidt.

Bidden betekent dat Hij voor ons tussenbeide treedt.

Voorspraak komt van het woord: "Paraklétos". Dat woord kennen wij als "advocaat", van het oorspronkelijk Latijnse woord "advocatus". Letterlijk vertaald betekent het: "de erbij geroepene".

Hij is dus diegene die onze zaken behartigt. Wij hebben een Advocaat en Hogepriester.

Zoals Hur daar als verborgene pleitte voor het volk dat beneden aan het strijden was, zo pleit Jesjoea in de Geest nog steeds ook voor ons vanuit de hemel vanwege de strijd waar de geheiligden op aarde in verwickeld zijn: **Romeinen 8:26** En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.

Zoals Jesjoea succesvol voor ons pleit, zo waren Mozes, Aaron en Hur profetisch succesvol in de strijd te Rafidin.

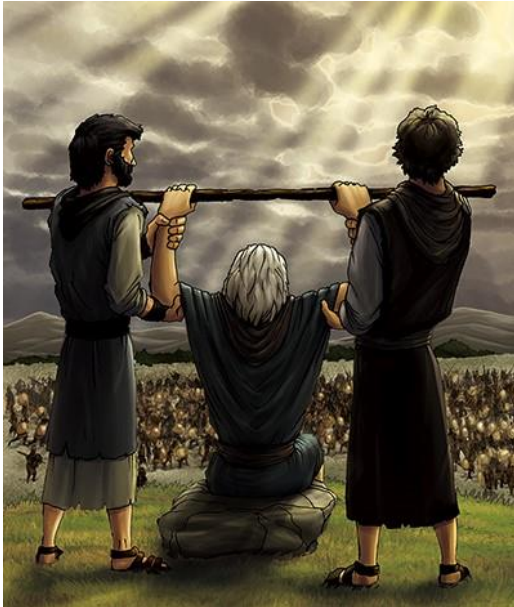
Een volgend detail is dat Mozes op een **steen** werd geplaatst óp de hoogte.. Ik heb iets met stenen.. *herkend u dat?*

Mijn vrouw wordt er af en toe wanhopig van! Lopen we ergens, begin ik weer stenen mee te zeulen..

Ze zegt regelmatig: *als we nog eens moeten verhuizen, hoe moet dat dan met al die stenen!*

Stenen zijn dus decoratief, en met steen kun je bestraten, bouwen, dijken maken en wat niet meer. Ook in de geschiedenis van vandaag blijkt een steen van belang te zijn: **Exodus 17:12a** De handen van Mozes werden echter zwaar; daarom namen zij een steen en legden die onder hem, zodat hij erop kon gaan zitten.

Hé.. hebben we hier weer een patroon in beeld?

Jakob legde eerder zijn hoofd op een steen en Mozes wordt te Rafidin op een steen geplaatst. Beiden waren moe en uitgeput en waren daar aan toe! Beiden rustten daarop. Dat komt mooi terug in de lezing van Psalm 27, alsof deze Psalm terug blik op de strijd bij Rafidin. Kijk maar mee:

Psalm 27:2 Toen kwaaddoeners op mij afkwamen, om mij levend te verslinden – mijn tegenstanders en mijn vijanden – struikelden zij zelf en vielen.

Vers 3 Al belegerde mij een leger, mijn hart zou niet vrezén; al brak er een oorlog tegen mij uit, toch vertrouw ik hierop.

Vers 5 op de dag van het onheil plaatst hij mij op een rots Op een steen!

Vers 11,12 JHWH, leer mij Uw weg, leid mij op een geëffend pad omwille van mijn belagers. Geef mij niet over aan de begeerte van mijn tegenstanders, want valse getuigen zijn tegen mij opgestaan en mensen die briesen van geweld.

Hier zie je weer die gewenste- en noodzakelijke beweging van oude naar nieuwe mens..

Maar hoe dan? Ook daar geeft de Psalmist een hint toe: **Vers:13,14** Als ik toch niet had geloofd dat ik de goedheid van JHWH zou zien in het land van de levenden, ik was vergaan. Wacht op JHWH, wees sterk en Hij zal uw hart sterk maken; ja, wacht op JHWH.

Geloven is vertrouwen.. alleen met vertrouwen ben je in staat te wachten!

De Vader is dus als Rots te typeren. Mocht je daar toch nog aan twijfelen, dat staat bijvoorbeeld ook heel duidelijk in de lofzang van Hanna in **1 Samuel 2:2** Er is niemand zo heilig als JHWH, want er is niemand buiten U, en er is geen rotssteen als onze God.

Alle reden bij Hem te willen schuilen; je zou kunnen zeggen: **Verzameld bij de juiste steen, blijf je op de been!**

Ook Jesjoea schuilt bij de Vader volgens de lezing uit **Psalm 27!** Want David als typebeeld van Jesjoea zegt: 'Hij plaatst mij hoog op een Rots'.

Sterker nog, Jesjoea moedigt ons aan -in Lucas 6 in de gelijkenis van het huis gebouwd op de Rots in plaats van op zand - ons levenshuis te bouwen op de Vader, die verbeeld wordt als Rots.

Deze gelijkenis beschrijft het verschil tussen bouwen op zand of bouwen op steen; en dat verschil zit hem in het wel of niet houden van Gods geboden! De wijze man die bouwde op de rots was degene die de woorden van Jesjoea hoorde maar ook deed! (vs 24) Als je de gelijkenis scherp leest is God de Vader dus eigenlijk de Rots waarop je moet bouwen! Want Jesjoea verwijst naar de geboden van de Vader die je moet horen & doen, zo stipt als Jesjoea ze zelf óók navolgde!

Ik ga er overigens van uit dat Rots zowel een typebeeld is van de Vader als ook van Jesjoea. Onze hemelse Vader is de Enige God en daarmee een onwrikbare Rots en Jesjoea is rots van behoud in toegekende autoriteit van de Vader.

Om het typebeeld te combineren in de geschiedenis te Rafidin zou je kunnen zeggen: Adonai is de verhoogde heuvel en Jesjoea de steen die er nog bovenop ligt, de steen waar Mozes op werd geplaatst.

Jesjoea wordt in de Schrift óók nog eens beschreven als een **hoeksteen!** (1 Petrus 2:1-10)

Wie wil er niet schuilen bij Hem!

Daar gaan we weer: **verzameld bij de juiste steen, blijf je op de been!**

Maar wacht even, **Petrus** wordt ook **Rots** genoemd door Jesjoea in **Mattheüs 16:18** En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.

Bedenk dat Petrus' naam *rots* betekent. Er wordt hier met woorden gespeeld! Eigenlijk zegt Jesjoea, "Jij bent rots en op deze rots zal ik mijn gemeente bouwen." Daarmee wijst Jesjoea zeker op het feit dat Petrus een soort fundament is.

Maar wat in Petrus was zo belangrijk als fundament? Het antwoord ligt verscholen in de context.

Petrus beleed namelijk zijn geloof in Messias in **vers 16** met de woorden: "U bent de Messias, de Zoon van de levende God."

Jesjoea maakt duidelijk dat dié geloofsbelijdenis het fundament is waarop de gemeente gebouwd wordt. In dit vers zegt Hij dus vrij vertaald: "In het licht van deze belijdenis, Petrus, ben jij een gezaghebbend apostel en wordt je door mij uitgezonden om het Evangelie te verkondigen, en op jou en de verkondiging van het Evangelie wil ik de gemeente bouwen."

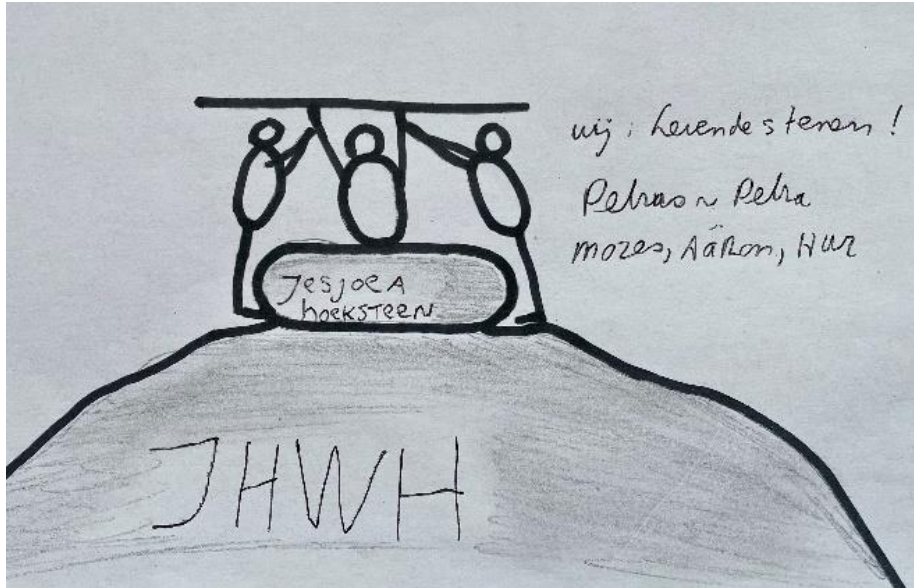
De *groeïende* rots van de gemeente is dus het volk van God die de waarheid van Messias, het Evangelie verkondigen. Petrus gebruikt dat beeld van rots zelfs in zijn brief 1 Petrus 2 waar hij Jesjoea de hoeksteen noemt en ons oproept als gemeente, ons te laten invoegen als **levende stenen** tot de

bouw van een geestelijk huis.

Ook dit is weer een vorm van toegekende autoriteit. Maar nu niet van God de Vader naar Jesjoea maar van de Messias naar ons allen zoals we hier zitten.

Petrus is hier de eerste apostel die zijn geloof beled. In Handelingen 2 verkondigd hij het Evangelie wat leidt tot 3000 mensen die worden gered. Velen zouden daarna ook gehoor geven aan de oproep van de apostelen en tot geloof in de Messias komen en dat uitdragen.

Dit alles heb ik getracht symbolisch te vatten in de profetische geschiedenis van de strijd te Rafidin:

We zien dus dat Jesjoea Zijn gemeente bouwt waar het volk van God het Evangelie verkondigt, en niets kan dat tegenhouden. De dood kon Jesjoea niet tegenhouden en de poorten van de hel kunnen de verspreiding van het Evangelie in deze wereld niet tegenhouden. Ook Amalek niet!

Schuilen bij de Vader, schuilen bij de zoon, schuilen bij de Apostelen, schuilen bij elkaar: **Schuilen bij de juiste steen, houdt ons op de been!**

Schuilen bij elkaar als levende stenen helpt om gezamenlijk te volharden. Over volharden sprak ik zo juist al bij Psalm 27 en dat lezen we ook terug in de strijd bij Rafidin:

Exodus 17:12b Aäron en Hur ondersteunden zijn handen, de een aan de ene en de ander aan de andere kant.

En wéér voorziet Exodus 17 in prachtige symboliek, want **Rafidim**, betekend "**stutten**", "omhoog houden"! Het was uiteraard belangrijk dat Mozes het zich verheffen tot het aangezicht des Heren met (de staf) kon volhouden. Hij kon dat alleen maar volhouden dankzij: **1.** de ondersteuning van de **steen** om op te zitten (De Vader en/of Jesjoea als Rots) en **2.** Het **stutten** door Aaron en Hur, (de Hogepriester en de Heilige Geest). Met als resultaat: **Exodus 17:12c** Zo bleven zijn handen onbeweeglijk, totdat de zon onderging.

Dit drukt uit dat de noodzakelijk volharding in de strijd tot het eind moet worden volgehouden!
Vers 16 bevestigt dat nog eens: **Exodus 17:16** Hij zei: Voorzeker, de hand op de troon van JHWH! De strijd van JHWH zal tegen Amalek zijn, van generatie op generatie!

Dat was van toepassing te Rafidin maar is ook noodzakelijk voor ons! Er zal strijd zijn *tot aan de wederkomst, en zelfs daarna nog!* Geen best nieuws! Gelukkig lezen we hier ook dat het ZIJN strijd is!

Overdrachtelijk hebben wij nog steeds te maken met Amalek; onze Middelaar weet gelukkig maar al te goed waar wij doorheen gaan. De Hebreeënbrief zegt dat Jesjoea op de zelfde wijze is verzocht als wij. Hij heeft dezelfde beproevingen doorstaan en in dezelfde strijd gestaan. (Hebreeën 4:14,15).

Maar Amalek zal definitief verslagen worden door de openbaring van de Jesjoea de Messias: **Exodus 17:13** Zo overwon Jozua Amalek en zijn volk met de scherpte van het zwaard.

Na de overwinning die er op dat moment in iedergeval al letterlijk was en profetisch verkondigd werd, bouwde Mozes een altaar: **Exodus 17:15** En Mozes bouwde een altaar en gaf het de naam: JHWH is mijn Banier (Nissi)!

Het kan niet anders dat, als wij IN Messias strijdend overwinnen, ook wij niets anders kunnen doen dan uitroepen: aan Hem alle eer! Alles is toegebrachte genade!

Sterker nog, van ons wordt verwacht dat wij onze lichamen zouden stellen tot een "levende, heilige en Gode welbehaaglijke offerande"! (Romeinen 12 : 1)

Daarmee geven wij dan God de eer. Want onze zwakheid brengen we op het **altaar**, opdat God Zijn kracht in onze zwakheid zou kunnen volbrengen.

Dan hebben wij in de strijd de Naam des Heeren in ons vaandel staan. "De Heere is mijn Banier", het is Zijn strijd waarin wij mogen staan én overwinnen!

Schuilen bij de juiste steen, houdt ons op de been!

Charlie Lengkeek

